

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Royas in causa Romana
Donationis. Mercurii 1. Februarii 1640.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

etris per se, vel successores suos posse abrogari; iubendo his non obstantibus in sui vigore & efficacia remanere, ac si contra fuerit attentatum, toties quoties, de nouo esse restituta, ac reintegrata. Immo sub noua data per Iuratos, & Incolas regni Maioricensis eligenda, de nouo censeri concessa: qua via semper impeditur initium, ac progressus præscriptionis, ad trad. per Seraph. alleg. decis. 1271 n. 2.

11. Deinde alia etiam ratione, articulata per Episcopum immemorabilis est irreuelans, quia si intelligatur post indultum Pij V. implicat contradictionem, si verò autem, nihil prodest, quando quidem collationes ab Episcopo factæ de beneficiis ante indultum processerunt ex dispositione Iuris communis ead. decretis, de Infit. cui fuit per indultum derogatum, Cassad. decis. 38 ad reg. Cancell. n. 11 Rot. in Ferriariens. Canonieatus 30. Mart. 1626. coram D. meo Decano.

12. Quare cum datis etiam omnibus pro parte Episcopi articulatis pro probatis; nihil releuant, nec daretur remissoria ad probandum id, quod probatum non releuaret. Domini vtraque parte acertimè informant dixerunt ex articulatarum materiarum irreuelantia remissoriam esse denegandam.

Et ita, &c.

DECISIO XII.

Sacrae Rotæ Romanæ coram R. P. D. Roias.

In causa Romana Donationis.

Mercurij 1. Februarij 1640.

1. Camillus Latinus dum erat ætatis 15. annorum cum narratiua, quod volebat ingredi Religionem: donauit Virginie matri omnia bona sua præsentia, & futura, iura, & actiones referuatis sibi scutis 25. annis vita sua durante per dictam Virginiam suoque hæredes soluendis post emissam professionem cum protestatione, quod donatio & renunciatio nullo modo valeat, nec suum sortiatur effectum, nisi emissa & secuta professione, & non aliàs, aliter nec alio modo. Vltius se obligauit dictam donationem non reuocare etiam ex causa ingratitudinis, &c.

2. Successiue Camillus ingressus fuit Religionem Cælestinorum, & in presenti vocatur D. Virginius, emisitque professionem in dicta Religione, sed prius renouauit dictam donationem præcedente absolutione à iuramento præstito in dicta donatione facta ad fauorem matris, aliamque fecit donationem ad fauorem Monasterij; discussa causa coram A. C. super validitate dd. donationum fuit ab eo pronunciatum pro prima donatione ad fauorem matris: causa in gradu appellationis ad Rotam deuoluta, & commissa Reuerendiss. Vigellen, in cuius locum subrogatus proposui pluries dubium, an sententia A. C. esset confirmanda necne, & hodie tandem esse confirmandam censuerunt Domini.

3. Pro cuius resolutione Domini voluerunt plures valere inspectiones. Prima an dicta donatio facta matri sit irrita, ex quo non fuit seruata forma Concilij Tridentini sess. 25. cap. 16. de Regul. Secunda quatenus non, an in hac facti specie potuerit reuocari. Tertia an valide fuerit reuocata. Quarta quatenus sic, an donatio facta Monasterio sustineatur. Quinta quatenus non, an nihilominus bona prædicta spectent de iure communi ad Monasterium.

4. Deueniendo igitur ad primam inspectionem DD. non discrepant, quod donatio facta ante ingressum non facta mentione ingressus sustineatur etiam non seruata forma Cone. Trid. sess. 25. cap. 16. de Regul. vt tradunt Mand. consilij 22. n. 8. latè Ceuall. pract. conclus. comm. con-

tra comm. quest. 806. n. 1. qui dicit, quod hoc habet in practica, & ita per ipsum obseruatum fuisse tanquam arbitrium, & sic etiam fuisse iudicatum, & pro absoluto tenet Sanchez in summa, lib. 7. c. 1. n. 2. Hector Capicinus Latro decis. Neapol. 32. n. 2.

5. Sed controuersia fuit inter DD. an dispositio facta ante ingressum Religionis, facta tamen mentione ingressus eius; intuitu subiaceat dispositioni dicti Cone. Trident. & affirmatiuam sententiam tenebant Lessius de iust. & iur. lib. 3. c. 41. num. 39. Nauar. consilij 81. & 82. de regul. lib. 3. Flamin. Parif. de resignat. lib. 3. c. 13. n. 9. qui refert per S. Congregationem ita fuisse declaratum Rojas in Epitom. success. cap. 7. num. 30. Spin. in special. testament. gloss. 1. in princip. n. 50. Menoch. consilij 388. num. 7. Emanuel Sà in summa, in verb. Religio. Luchius Zecchius de republ. Eccles. tit. de regul. cap. 3. num. 10. Azor. in fit. Moral. tom. 1. lib. 13. c. 9. vers. secundo queritur, circa fin. qui dicit, quod quotiescumque est facta renunciatio sine donatio intuitu ingressus Religionis eam esse factam in fraudem, & non valere dixerunt Lopez de contract. lib. 2. cap. 39. nor. 5. Paulus Fucus de Vist. lib. 2. cap. 1. n. 37. Mari. Ant. Maccet. var. resolut. lib. 1. resolut. cap. 62. Miranda in Manuali Pract. q. 33. art. 2. & 3. Molin. de iust. & iur. disp. 139. tract. 2. vers. ambigit rursus. n. 14. & disp. 149. n. 4. vers. ad Ecclesiam. Cancell. var. resolut. lib. 2. c. 8. n. 81. Gutierrez in cap. quatuor pactum. §. dum nuptus tradebatur, in fin. de pact. in 6. Ceuall. comm. contra comm. quest. 121. num. 4. Layman tract. 5. c. 6. de vltim. volum. cap. 7. & dixit Rot. in causa Rom. de Mongellinis 14. Ianuarij 1636. coram R. P. D. meo Carillo, quæ habetur apud Tambur. de iure Abbat. decis. 8. Est etiam declaratio Concilij per hæc verba: Si donatio ante renunciatio facta fuerit inuisa Religionis ingrediende semper tanquam facta in fraudem huius Canonis videtur subesse illius dispositioni, vt refert in declarationem ad dictam sess. 25. c. 16. de regul. Maxilla.

6. Supradicta sententia firmatur duplici fundamento. Primò, quia aliter dicendo redderetur elusoria dispositio Concilij, semper enim procuraretur donatio vel renunciatio ante ingressum, consequenter fieret in fraudem dicti Concilij, quæ fraus irritat dictam donationem.

7. Secundò, quia licet Concilium loquatur de ingressu in Monasterium, attamen lex etiam exorbitans, & poenalis extenditur ad alium casum, ad quem non extenditur, redderetur frustratoria eius dispositio. Ita Nauar. d. consilij 81. & 82.

8. Contrariam tamen sententiam quod dispositio dicti Concilij Tridentini non habeat locum, quando donatio, vel renunciatio fit ante ingressum intuitu ingressus reuocando antiquas declarationes tenet Sacra. Eminentissim. Congreg. Concilij vt refertur, eamque sequitur infra scripti DD. Quarant. in summa Bullar. in verb. dubium, pag. 310. Passarel de priuileg. Minimo. c. 37. qui refert, quod pro hac opinione fuit iudicatum, Gratian. decis. March. 37. per tot. vbi hanc opinionem ex multis comprobatur ad. ad Nauar. in d. consilij 81. & 82. in fin. Bened. Egid. in reperi. lib. 1. §. 4. n. 22. in fin. c. de sacros. Eccles. August. Barbol. in remis. DD. ad Concilij Trident. d. sess. 25. cap. 16. de Regul. & de possess. Episcop. alleg. 99. num. 1. & per tot. Riccius coll. 454. & decis. 295. part. 2. num. 10. Borgn. decis. 11. n. 11. part. 3. Vega in summa, tom. 1. cap. 91. cas. 4. & tom. 2. cap. 50. cas. 3. Confessio in priuileg. mendic. in no. ab. post. post. Bulla. Apostolicæ tit. 13. c. 12. in fin. & car. 13. Costa de remed. ab. tit. c. 12. remed. 85. in fin. Menoch. sibi contrarius de arbit. iudic. cap. 436. num. 4. & in add. ad lib. 2. cap. 43. com. 3. vbi mi. ar. de Nauar. & Molin. qui contrarium tenent. Garz. de benefic. part. 11. cap. 9. n. 15. Pater Dian. resolut. moral. tom. 3. tract. 2. de dubijs Regul. cap. 51. vbi quod moral. tom. 3. tract. 2. de dubijs Regul. cap. 51. vbi quod hæc opinio verior sibi videtur, & refert de verbo ad verbum.

verbum declarationem Concilij. Vgolij. de pofest. Epifcop. c. 20. §. 7. n. 3. Villalob. in fum. tom. 2. r. 3. diff. 17. n. 4. Armendar. in addit. ad recopil. l. Natiar. lib. 2. tit. 18. lib. 7. de Relig. num. 20. & 23. Galleg. in margur. caf. confitem. in verb. Religiofus. pag. 216 col. 1. verb. Nouitius Matta de fuff. legal. part. 3. q. 13. art. 1. sub n. 23. Mandol. confil. 22. n. 8. Zanard. in direct. Theolog. p. 2. c. 17. vers. primo si facta. Thefaur. 99 for. lib. 2. quæst. 16. n. 8. Megal. lib. 1. c. 2. & lib. 24. n. 24. Cutell. de donat. contem. matrim. tract. 1. diff. 2. part. 3. num. 153. Nald. tit. Religiofus. nu. 1. Fr. Bartholom. de Vecchis Capuc. in praxi obseru. in admic. nouit. difpur. 8. dub. 8. n. 4. Franc. Molin. de rit. nupt. q. 97. lib. 3. n. 4. Campan. in diuerfiur. Canon. rub. 12. c. 3. num. 17. Bartholom. de S. Faust. in thefaur. Relig. lib. 5. q. 183. qui DD. cumulat. Sorb. in addit. ad compend. mendic. verb. Nouitius. & vers. sed hic sunt aliqua aduertenda. Roder. 99. Regul. 20. 1. q. 47. art. 8. vbi quod pro hac opinione fuit iudicatum. & refert quod pro ea confultuerunt quam plures ibi nominati Cened. qu. 6. n. 8. vbi de veteriori. Negul. iun. confil. 10. num. 49. Molina dicit. nupt. lib. 3. q. 99. n. 29. versibus non obstantibus. & n. 39. & 40. Cauagnol. confil. 17. num. 22. lib. 1. qui refert in praxi receptam esse istam sententiam Sanchez in fum. tom. 2. lib. 7. c. 5. n. 4. Aldana in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 8. n. 5. Hector Capicinus Laro decif. 31. n. 7. vbi quod hæc opinio frequentiori DD. calculo est approbata. decisionibus supremorum tribunalium roborata. & declarationibus Eminentiſſimorum Cardinalium sic Sacr. Concil. est interpretatum Rota in Tarentina donationis 3. Februarij 1607. coram Sacrato. & in Parmen. Tranſactionis coram Duarn. decif. p. 121. n. 37. in impress. in Perusin. hereditatis 10. Decembr. 1628. coram bon mem. Card. Virili.

9. Cuius opinionis ratio præcipua est. quia dictum Conc. est correctorium iuris communis. & proinde non potest intelligi. nisi in casu. de quo loquitur. qui est. quando ingressus Monasterium vult renunciationem. seu donationem facere.

10. Neque obſtare videntur in contrarium adducta. ex quo dispositio Concilij redderetur eluforia. & quod lex etiam exorbitans deberet extendi. quando frustraret illius dispositio.

11. Quia cum Concilium voluerit disporre tantum post ingressum dando formam renuntiationibus. vel donationibus faciendis post ingressum. & nihil dixerit de donationibus factis ante. propterea non debet talis dispositio extendi ad casum non expressum. quia redderetur frustratoria. cum illa procedat in propriis terminis. in quibus loquitur. ex ſupracitatis DD. & aduertebant Domini textum prædictum Concil. Trid. ſeſſ. 25. c. 16. reperiri poſſum. in tit. de Regul. propterea non esse aptum comprehendere meros ſeculares. quales sunt. qui habitum nondum ſuſceperunt. qui inter nouitios adhuc non sunt adſcripti. Ita Sanchez in fum. tom. 2. lib. 7. c. 5. n. 4. nec esse curandum de illis DD. tenentibus. quod talis donatio. vel renuntiatio facta ante ingressum non sit valida non ſeruata forma Concilij. cum eorum dictum reproberet ex eo quod Concilium in tali dispositione exorbitaret à iure communi. propterea non esse extendendum ad casum non expressum.

12. Supradictis ſtantibus Domini hodie reſoluerunt pro hac ſecunda opinione. vti magis æqua. & quæ minus aberrat à iure communi. & quamuis pro prima ſententia adſint vltra viginti DD. qui expreſſe eam ſequuntur. ac etiam Rota decifio in Romana de Mongellinis. tamen quia pro hac ſecunda adſunt duo. & quadraginta DD. & tres Rotæ decifiones omnes validiſſimis. fundamentis munitæ tuentes hanc ſententiã magis æquitati. adherentem & declarationes recentiores Sacr. Congr. Eminentiſſimorum Cardinalium Concilij in-

terpretum. vt ſupradixi. & referunt dicti DD. ac Rotæ decifiones. ideo ab hac ſecunda opinione in iudicando non est recedendum. & ſufficeret ſolum. quod ſic hodie teneat d. Sacr. Congregat. Concilij. cum agatur de faciendi illius interpretatione. Duran. d. 39. n. 1.

13. Doueniendo igitur ad ſecundam inſpectionem. ſcilicet an in hac facti ſpecie prima donatio facta matri poterit reuocari. Domini tenuerunt. ex duobus fundamentis dictam primam donationem potuiſſe reuocari. Primam deducitur ex eo. quod nos ſeruari in donatione proueniens matri ex mero titulo lucratiuo. & facta cum clauſula quatenus donans profeſſionem emittat. & non alias. quo caſu iſta conditio ſuſpenſiua non est caſualis. vel mixta. ſed merte poteſtatia. à qua propterea bene potuit D. Virginius recedere. provt ab ea recellit. Ita Menoch. confil. 388. num. 34. 35. & 40. Molſel. confil. 1. n. 3. & 32. Burat. in puncto. dec. 581. n. 12. & 13. & fuit dictum in Romana de Mazzatoſtis 22. Iulij 1626. coram Reuerendiſſ. D. meo Decano.

14. Secundum fundamentum deductum fuit ex eo. quod prima donatio facta matri non fuit valida. vti donatio omnium bonorum. iurium. & actionum. præſentium. & futurorum. quamuis aduerſus iuramentum. cum ſibi non reſeruaſſet aliquam portionem pro facultate teſtandi. propterea non tenuit. vt poſt Bart. in l. ſin. n. 12. C. de pact. tenent Guidop. confil. 214. num. 5. Crauet. confil. 139. nu. 8. & hanc eſſe communem opinionem teſtatur Iulius Clarus in §. donatio. qu. 20. nu. 1. Bald. in d. l. ſin. n. 19. vers. communis opinio. C. de pact. Abb. confil. 48. n. 1. vers. ſed hieſ. ib. 1. Rom. confil. 171. princip. Rouit. Aldobr. confil. 23. num. 2. lib. 2. Seraph. decif. 1219. n. 6. quæ conſuſio locum habet etiam ſi fuerit ſequuta donatio omnium bonorum præſentium. & futurorum. quia nihilominus nec ſuſtinetur quoad bona præſentia tantum. nec quoad bona futura tantum iuxta communem opinionem de qua Clarus loc. cit. n. 2. Guidop. d. confil. 214. poſt n. 5. Duenas in reg. 219. in §. ampliacione.

15. Nec obſtat pactum appoſitum in prima donatione ad fauorem matris de ea non reuocanda cum iuramento. tum quia à iuramento fuit abſolutus antea. & pactum huiusmodi tanquam poſitum in clauſulis exequitiuis non alterat qualitatem contractus. nec obligat vltra eius naturam. provt in terminis donationis dixerunt Michaël Craſſus in §. donatio cauſa mortis. q. 1. n. 6. Menoch. præſumpt. 35. n. 28. lib. 3. Mantica de iacit. lib. 1. tit. 13. n. 7. Addent. ad Burat. dec. 581. n. 18. vers. ſed tamen. Tum etiam quia illud provt aſſertio ir-reuocabilitatis intelligendum venit eueniens ipla conditione. hoc eſt. poſt ſequutam profeſſionem. Menoch. confil. 388. nu. 43. Tum denique quia pactum loquitur de ea non reuocanda ex capite ingratiſtudinis. &c. & conſequenter ex cauſis. quibus regulariter donatio pura reuocatur. non tamen comprehendit reuocationem proueniens ex natura contractus. provt erat dicta donatio facta matri. iuxta notata per Add. ad Burat. decif. 442. n. 6. & dixit Rot. in Rom. de Mazzatoſtis 7. Maij 1618. coram bon mem. Card. Verofpio.

16. Nec pariter obſtat. quod in d. prima donatione D. Virginius matri promiſerit donationem habere ratam. gratam. & non contrafacere. &c. Quia cum ex ſupra dictis reuocatio veniat ex natura dictæ donationis. donans reuocando non dicitur contraueniſſe ex Bald. in l. cum quis. n. 2. ff. de condit. cauſ. dat. Angel. confil. 254. Gabr. qui teſtatur de communi confil. 96. nu. 6. lib. 2. Rot. decif. 581. n. 6. coram Burat.

17. Nec aliquid facit quod Fontanella de pact. nupt. part. 1. clauſ. 4. gloſſ. 21. num. 68. cum ſeqq. teneat. quod donatio omnium bonorum præſentium. & futurorum ſuſtineatur. quando ad eſt iuramentum quoad bona præſentia. tamen pace illius loquitur contra conſuetudinem. vt dixit Clar. in diſt. §. donatio quaſt. 20. num. 2.

qui allegat concordantes, quæ opinio in iudican. est tuenda.

18. Minus facit, quod D. Virginius referuauerit sibi vita sua durante annua scuta 35. quia ex quo in dicta referuatione conuentum fuit, quod d. scuta 25. donatori præstentur tantummodo post emissam professionem, quo tempore nemo est, qui dubitat, quin de illis non posset testando disponere, iuxta text. in c. quia ingrediensibus 19. q. 3. a. ubi. ingressi. ubi Bald. num. 1. & 4. lal. n. 7. Dec. n. 18. C. de sacro sanct. Eccles. Crass. in testamentum, quest. 39. num. 1. & 2. Couarr. in c. 3. n. 3. in fin. vers. secunda autem obiectio, de testam. Rot. decis. 76. num. 1. & decis. 87. n. 1. part. 2. recent. propterea dicta referuatio scutorum 25. nihil operatur, cum fuerint ea promissa post emissam professionem, & sic tempore quo non poterat disponere, ut autem donatio suffragaretur, erat opus, quod ualuisset de illis scuta 25. testari, & in eis hæredem instituere. Ita Bald. in dict. l. fin. nu. 19. vers. alioquin diceremus, & vers. quia licet, C. de pact. & Instit. ad l. Falcidiam, in princ.

19. Quo uero ad tertiam inspectionem, an donatio facta matri fuerit ualide reuocata, affirmatiuè responsum fuit, ex quo processit absolutio à iuramento, quæ operatur ad effectum agendi, & dicendi de nullitate. Vltimus, obtinuit sibi dari curatorem, & postmodum de consensu Vicarij Episcopi & dicti curatoris donationem prædictam reuocauit.

20. Detinuit, igitur ad quartam inspectionem, scilicet an donatio facta Monasterio sustineatur, Domini non fultineri respondebant, quia donatio fuit facta Monasterio 13. Martij 1626. & postea dictus D. Virginius, qui fecit donationem, emisit professionem 26. Maij eiusdem anni, & sic per 13. dies ante duos menses, & propterea esse contra formam præscriptam à Conc. in d. sess. 25. c. 16. de Regul. quæ annullat cessiones, & donationes factas ab illo, qui ingressus fuit Religionem, & professionem emisit ante duos menses à die factæ donationis, cum d. Concil. uideatur statuere certum determinatum tempus Sanchez in peccati. Decal. tom. 2. lib. 7. c. 5. n. 82. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi admitt. nouit. disp. 8. dub. 9. n. 5. August. Barbof. de offic. & potest. Episcop. allegat. 99. num. 11. cum in Concil. ad sit decretum irritans, quo non seruato actus corruit, Felin. in c. cum delicta. n. 6. de rescrip. Guttier. lib. 3. pract. q. 15. n. 3. Menoch. de arbitrio. 30. n. 5. Cened. pract. q. 6. n. 4.

21. Tandem & vltimò quantum attinet ad quintam inspectionem, an alia via sit succurren. Monasterio, dictum fuit quod sic. Ex quo de iure communi successio Monachorum non disponen. de bonis suis salua legitima debita ascendentibus, & descendentibus spectet ad Monasterium, per text. in a. ubi. ingressi. Cod. de sacro sanct. Eccles. c. quia ingrediensibus 19. quest. 3. A. ubi si qua mulier. §. nunc autem, C. de sanctiss. Episc. Innocent. in cap. in presentia, num. 4. ubi Ioann. Andr. num. 13. 16. 20. & 21. Bald. numer. 4. Abb. num. 2. de probat. Nauarr. de Regular. comment. 2. num. 55. Sanchez in summa, lib. 7. cap. 12. num. 4. Molina de instit. & iur. disp. 140. lib. 2. vers. à regula. n. 6. Et quis est, qui dubitet, quod statim atque D. Virginius professionem emisit, dicatur mortuus ita & taliter quòd statim bona peruenerint ad Monasterium uti eius hæredem.

22. Quibus stantibus bènè Domini hodie censuerunt sententiam A. C. contrariam firmantem approbando primam donationem factam ad fauorem matris esse uti iniustam reuocandam.

Et ita resolutum, &c.

DECISIO XIII.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Merlino.

In causa Perusina Oblationum.

Veneris 27. Ianuarij 1640.

§. 1. **T**imotheus, Rector Capellæ S. Antonij, locauit Monachis Oliuetanis nonnullos proventus ad suam Capellâ spectantes pro triennio, & vitæ: Vix inchoata conductione, reclamauerunt Patres, & denegauerunt pensionem. Iudices Commissarij Perusini pro primo triennio condemnauerunt Monachos ad soluendam pensiones: pro alijs uero, post dictum triennium decursis, & decurrendis, absoluerunt Monachos; super qua sententia hodie proposito dubio Domini dixerunt esse reuocandam in prima parte, in quantum condemnatur pro primo triennio, & confirmandam in secunda parte, in qua absolutus post triennium. Et moti sunt Domini, quia iudices debebant absolute pro toto tempore, & sic etiam pro primo triennio, absoluerunt Monachos, & declarare nullam, & inualidam dictam locationem, cum non fuerit obtentum beneplacitum Apostolicum, quod necessarium erat, etiam in locatione, & conductione, ut in uerbis cauetur in Extravag. Ambrosiense de reb. Eccles. non alienand. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. c. 10. vers. tertio quaritur Quarat. summ. Bullar. verb. alienatio rerum Eccles. n. 18. P. Molin. de contract. disp. 466. nu. 5. & 8. Carocc. de locat. & conduct. part. 2. q. 4. Dixitque Rota in Tiburtina locationis 5. Decembris 1597. coram bon. mem. Card. Milino & in Comen. locationis 20. Martij 1600. coram bon. mem. Card. Pamphilio, etiam si contractus fuerit celebratus cum alia Ecclesia, ut in Treueren. Bonorum 15. Martij 1621. coram bon. mem. Reuerend. Selection. benè fecit Nauarrus consil. 10. de reb. Eccles. non alienand.

2. Et quamuis inter se Doctores certauerint, an contractus locationis de bonis Ecclesiasticis, vitæ triennium, sustineatur saltem pro primo triennio, cum ad tale tempus sit permilla locatio, absque beneplacito, & multi ternerint sustineri tanquam contractum, ratione temporis, diuiduum, Atamen Rota contractum semper censuit, & in totum locationem improbat, ut nec etiam pro primo triennio sustineatur, prout in decis. 703. n. 6. part. 1. diuers. in Brixien. locationis coram bon. mem. Penia. Quæ est apud Marchel. de commiss. part. 1. fol. 118. & ead. cum decis. 30. part. 1. recent. licet posita sub diuersa die, & mense, ac in ead. Brixien. 17. Maij 1595. coram Orano, & in d. Tiburtina locationis coram Cardin. Merlino, in d. Comen. locationis coram Card. Pamphilio, in Ferrarien. Bonorum coram Reuerendiss. Selection. quæ est dec. 631. n. 7. part. 2. recent. as in Aretina bonorum coram Reuerendiss. D. meo Decano, quæ est 436. n. 3. part. 3. recent. & in Romana seu Terracinen. Afflictuum 27. Ianuarij 1627. coram R. P. D. meo Piromano in Regien. prædij 6. Martij 1637. coram eod.

3. Requiritur enim pro forma beneplacitum Apostolicum; unde non potest euitari hæc forma, diuidendo in plura tempora, nec possunt contrahentes illudere præscriptum Papæ in d. Extravag. Ambrosiense, ne uile per inutile tali casu uitiatur, & intrat regula, quod potius nolui, quod uolui, adimplere nequini, Et cum hæc opinio, semper recepta fuerit in hoc sacro nostro Tribunali, non est amplius de ea dubitandum, quam, & etiam uiri grauissimi amplexi sunt, ut præter multos relatos in d. Brixien. & in d. Aretina bonorum coram R. P. meo De ano 435. part. 3. recent. Eandem Rotæ sententiam tenuerunt Couarr. variar. resolut. lib. 2. cap. 16. num. 5. vers. tandem, ut liberè sententiam dicam. lal. in a. ubi. qui rem. n. 21. vers. teneo in Ecclesia Cde